

ಶಾಂತಿಯಾತ್ರಿ

ಎಚ್. ಪಾಂಡುರಂಗವಿಠಲ

ಕಾಲ್ವಡಿಗೆಯಲ್ಲೇ ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿದ್ದ ಶಾಂತಿಯಾತ್ರಿಯ ಒಂದು ಕಿರು ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಪಾಂಡುರಂಗ ವಿಠಲ ಅವರು ತಮ್ಮ ಬರಹ ಮತ್ತು ಅನುವಾದಗಳಿಂದ ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಓದುಗರಿಗೆ ಪರಿಚಿತರು.

ನಾವೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸತ್ಯ, ಧರ್ಮದ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಜತೆ ಶಾಂತಿ, ಸೌಹಾರ್ದದಿಂದ ಹೇಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ವಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನಡತೆಯಲ್ಲಿ ದ್ವಂದ್ವಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹಣಸಂಪಾದನೆಯೇ ಗುರಿ, ಹಣವು ಮನಶ್ಶಾಂತಿ, ನೆಮ್ಮದಿಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಂಬಿಸುತ್ತೇವೆ. ಉದಾರವಾಗಿರಬೇಕು, ನಿಸ್ವಾರ್ಥಿ ಯಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಕಲಿಸುತ್ತಲೇ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲಬೇಕಾ ವರೆ, ನಮಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ದಕ್ಕಬೇಕಾದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಬಾಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಗುರಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡು ತ್ತೇವೆ. ದಯೆ, ಪ್ರೀತಿಗಳಿಂದ ಬಾಳಬೇಕು, ಇನ್ನೊಂದು ಜೀವಿ ಯನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ನೋಯಿಸಬಾರದು ಎನ್ನುತ್ತಲೇ ಅವಶ್ಯ ಬಿದ್ದರೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಎದುರಾಳಿಗಳನ್ನು ಕಗ್ಗೊಲೆ ಮಾಡುವುದು ಅತಿ ಗೌರವಾರ್ಹ ಎಂಬ ಆದರ್ಶವನ್ನೂ ಅವರೆದುರು ಇಡುತ್ತೇವೆ.

ಇಂತಹ ದ್ವಂದ್ವಗಳಿಂದ ಭ್ರಾಂತಿ ಗೊಳ್ಳದೆ ಸತ್ಯಪಥದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಯುವ ವರು ಅತಿ ವಿರಳ. ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಗುರಿ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯುವುದು, ಅದರತ್ತ ದೃಢಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮುಂದುವರೆಯುವುದು ಈ ವಿರಳರಿಗಷ್ಟೆ ಸಾಧ್ಯ. ತನ್ನ ಬಗೆಗಿನ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆಯಿಸಿ, ಕಾಲ್ವಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಏಳು ಬಾರಿ ಇಡೀ ಅಮೆರಿಕೆಯನ್ನು ಸುತ್ತಾಡಿ, ಮೂರು ದಶಕಗಳ ಕಾಲ (೧೯೫೩-೧೯೮೧) ಒಳಗಿನ ಹಾಗೂ ಹೊರಗಣ ಶಾಂತಿ ಪ್ರಚಾರ ನಡೆಸಿದ “ಶಾಂತಿ ಯಾತ್ರಿ”(Peace Pilgrim)ಯ ಬಗೆಗೆ ಈ ಲೇಖನ.

ಶಾಂತಿಯಾತ್ರಿಯ ಕ್ರಾಂತಿ

ಬೆಳ್ಳಿಗೊದಲಿನ, ಅಪರ ವಯಸ್ಸಿನ ಈ ಯಾತ್ರಿಯ ಮುಖ ದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಮಾಸದ ಮುಗುಳ್ಳುಗೆ. ನೇವಿಬ್ಬೂ ಇಜಾರ, ಷರಟು ಹಾಗೂ ಆಕೆಯ ಎಲ್ಲ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಒಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಚಿಕ್ಕ ತೋಳಿನ ಜುಬ್ಬಾ. “ನನ್ನದು ಎನ್ನುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾನು ಧರಿಸಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತೇನೆ” ಎನ್ನುವ ಈಕೆಯ ಆಸ್ತಿ : ಮಡಿಸ ಬಲ್ಲ ಟೂತ್‌ಬ್ರಶ್, ಬಾಚಣಿಗೆ, ಇನ್ನೆರಡು ಬಟ್ಟೆ, ಪೆನ್ನು, ಕೆಲವು ನೀಲಿ ಕಾಗದಗಳಲ್ಲಿನ ಪ್ರಚಾರ ಸಾಹಿತ್ಯ, ದೇಶದಲ್ಲೆಡೆ ಯಿಂದ ಬಂದ, ಇನ್ನೂ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾಗಿರುವ ಕಾಗದಗಳು ಇಷ್ಟೇ. ಜುಬ್ಬದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ PEACE PILGRIM

ಎಂದೂ, ಬೆನ್ನಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ 25,000 MILES ON FOOT FOR PEACE ಎಂದೂ ದೊಡ್ಡ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದೆ. ಎಂದೋ ೨೫,೦೦೦ ಮೈಲು ನಡೆದು ಆಗಿದೆ—ಈಗಿನದು ಲೆಕ್ಕವಿಡದ ನಡತೆ. ಅಲೆಮಾರಿತನ ಅಪರಾಧವಾಗಿರುವ ಅಮೆರಿಕ ದಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಅಲೆಮಾರಿ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಜೈಲು ಸೇರಿದ್ದೂ ಇದೆ—ಮರುದಿನವೇ ಧಾರ್ಮಿಕ ಯಾತ್ರಿಕಳೆಂದು ಬಿಡುಗಡೆಯೂ ಆಗಿದೆ.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಸಾವಿರಾರು ಕುತೂಹಲಿಗಳೊಡನೆ, ಶಾಲೆ, ಕಾಲೇಜು, ಚರ್ಚುಗಳಲ್ಲಿ ವಾಹನ ನಿಲುಗಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಮಾತ ನಾಡುತ್ತಾಳೆ, ಭಾಷಣ ನೀಡುತ್ತಾಳೆ. ಕೇಳದೆಯೇ ಆಶ್ರಯ ನೀಡುವವರೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತೇನೆ, ಆಹಾರ ನೀಡುವವರೆಗೆ

ಉಪವಾಸವಿರುತ್ತೇನೆ ಎಂಬುದು ಆಕೆಯ ನಿರ್ಧಾರ. ಇವೆರಡೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳದೆಯೇ ಸಿಕ್ಕಿವೆ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯ ರಲ್ಲಿ ಒಳಿತಿನ ಕಿಡಿ ಇನ್ನೂ ಒಳಗೆ ಇದೆ. ಆಶ್ರಯ ಸಿಕ್ಕದೆ ಇರುವಾಗ, ರಸ್ತೆಯ ಪಕ್ಕ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಕೆಳಗೆ ಮಲಗುತ್ತಾಳೆ. ಆಹಾರ ಸಿಕ್ಕದೆ ಉಪವಾಸವಿರಬೇಕಾದ ಅವಧಿ ಕಡಿಮೆಯೇ. ದೀರ್ಘ ಎಂದರೆ

ಮೂರು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಇದ್ದದ್ದು. ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಆಕೆಗೆ ಡಾಕ್ಟರರ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಎಂದೂ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲೂ ನೋವಿಲ್ಲ. ಅನೇಕಬಾರಿ ಶೀತದ ಬಿರುಗಾಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶೀತ, ಜ್ವರಗಳು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಆರೋಗ್ಯ, ಉತ್ಸಾಹ, ಲವಲವಿಕೆಯ ನಡಿಗೆ ಬೆರಗುಗೊಳಿಸು ವಂಥದು.

ಯಾತ್ರೆಗೆ ಸಿದ್ಧತೆ

ಶಾಂತಿಯಾತ್ರಿ ಹೇಳುವಂತೆ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಇಡಲು ಸಿದ್ಧತೆಗಾಗಿ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷ ಬೇಕಾಯಿತು. ಅಹಂಕೇಂದ್ರಿತ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಕೊರತೆ ಎನ್ನಿಸಿ, ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಬದುಕಿಗಾಗಿ, ತನ್ನನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಲೆದಳು. ಶಾಂತಿ ಲಭಿಸಿತು. ಸಿಕ್ಕಿದುದನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಾಧ್ಯವಾದುದೆಲ್ಲ ವನ್ನೂ ಕೊಡುವ ಜೀವನದ ಹಂತವನ್ನೇರಿದಳು. ತನ್ನ ಜೀವನದ ಕಾರ್ಯವೇ ಶಾಂತಿ—ದೇಶಗಳ ನಡುವೆ, ಗುಂಪುಗಳ ನಡುವೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನಡುವೆ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಒಳಗಿನ ಶಾಂತಿ —

ಇದು ಶಾಂತಿಗೆ ಹಾದಿ:
ಒಳಿತಿನಿಂದ ಕೆಡುಕನ್ನು ಗೆಲ್ಲಬೇಕು,
ಸತ್ಯದಿಂದ ಅಸತ್ಯವನ್ನು ಗೆಲ್ಲಬೇಕು,
ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ದ್ವೇಷವನ್ನು
ಗೆಲ್ಲಬೇಕು. —ಶಾಂತಿಯಾತ್ರಿ

ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವನವನ್ನು ಮುಡಿಪಾಗಿಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದಳು. ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೂ, ನಿಜವಾಗಿಯೇ ಜೀವನವನ್ನು ನೀಡುವುದಕ್ಕೂ ತುಂಬ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಯಾತ್ರಿಯಾಗಲು ಸಿದ್ಧತೆಗೆ ತೊಡಗಿದಳು.

ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಅಹಂ ಎಂಬ ಆತ್ಮಪ್ರತ್ಯಯದ ಸ್ವಭಾವ ಹಾಗೂ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎಂಬ ದೇವಸ್ವಭಾವ ಇದ್ದು, ಈ ಎರಡರ ನಡುವೆ ದೃಷ್ಟಿ ಭೇದ ಇದೆ. ಕೆಳಹಂತದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ವಿಶ್ವದ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ, ಮೇಲಿನ ಹಂತದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವು ತನ್ನನ್ನು ಮಾನವತೆಯ ಅಂಗದಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಜೀವಕೋಶದಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆ. ದೇಹ-ಮನಸ್ಸು-ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕೆಳಹಂತದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೂ, ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ನಿಯಂತ್ರಣ ಅಸಾಧ್ಯ; ಆದರೆ ಮೇಲು ಹಂತದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಇವನ್ನೇ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಲ್ಲದು. ಆಗ ತನ್ನ ವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋರಾಟ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಶಿಸ್ತು, ಆರೋಗ್ಯ ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧ್ಯ. ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ನಿನ್ನಲ್ಲೇ ಇದೆ ಎನ್ನುವ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮಾತು ಈ ಮೇಲು ಹಂತದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕುರಿತು ಇದೆ.

ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಮೊದಲ ಸಿದ್ಧತೆ. ಆಂತರಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸಾಧನಗಳೆಂದು ತಿಳಿದು ಜೀವನದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವಿಶ್ವವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎರಡನೆಯದು. ನಾವು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡದ್ದನ್ನೇ ನಂಬಿ ಜೀವಿಸಬೇಕು; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅರ್ಥಹೀನವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ, ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳಿದಿರುವ, ಆಚರಣೆಗೆ ತರದಿರುವ ನಿಯಮಗಳನ್ನು—ಆಂತರ್ಯದ ಶಾಂತಿಯು ಅಗತ್ಯವಿದ್ದರೆ—ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಮಾನವರಿಗೂ ಸಮಾನವಾದ ಈ ನಿಯಮಗಳು ಮೈತ್ರಿಗೆ ಅವಶ್ಯ: ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಎದುರಿಸಬಹುದು; ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಒಳಿತನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು; ದ್ವೇಷದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ತಾವೇ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಘಾಸಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ; ನಿಮ್ಮೊಳಗಿನ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಒಳಿತನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ. ಮೂರನೆಯ ಸಿದ್ಧತೆ—ನಮ್ಮ ಒಳಗಿನಿಂದಲೇ ಮೂಡುವ ದೈವಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದು. ಅನುಭವ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಾವು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಿಂದ ಇತರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು. ಜೀವನದ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಹಣದಿಂದ ಅಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆಂತರಿಕ ಶಾಂತಿ, ಆನಂದಗಳು ಹಣದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಿದ್ಧತೆ—ಜೀವನ ವಿಧಾನವನ್ನು ಸರಳಗೊಳಿಸುವುದು. ಸೇವಾ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟೊಡನೆ ಶಾಂತಿಯಾತ್ರಿಗೆ ತನ್ನ ಭೌತಿಕ ಆವಶ್ಯಕತೆಯ ಮಿತಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದುದನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು—ಅದೂ ಇತರರು ತಮ್ಮ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಹೊಂದಿರುವಾಗ—ಅಸಾಧ್ಯವೆನಿಸಿತು. ಬದುಕನ್ನು ಸರಳ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದಾಗ ಕಷ್ಟವಾಗುವ ಬದಲು

ಶಾಂತಿ ಆನಂದ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಬೇಡದ ವಸ್ತುಗಳ ಹೊರೆ ತಪ್ಪಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಅನುಭವವಾಯಿತು.

ಶುದ್ಧೀಕರಣ

ಆಮೇಲೆ ಶಾಂತಿಯಾತ್ರಿ ತನ್ನನ್ನು ಕೆಲವು ಶುದ್ಧೀಕರಣಗಳಿಗೆ ಒಡ್ಡಿಕೊಂಡಳು. ದೇಹದ ಶುದ್ಧೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಫಿ, ಮಾಂಸ ಇತ್ಯಾದಿ ಆಹಾರಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ಹಣ್ಣು, ತರಕಾರಿ, ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಮಿತವಾಗಿ ತಿನ್ನತೊಡಗಿದಳು. ವಿಚಾರದ ಶುದ್ಧೀಕರಣ ಎರಡನೆಯದು. ಯೋಚನೆಗಳ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅರಿತಾಗ, ನಾವೆಂದೂ ಕೆಡುಕಿನ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಲಾರವು. ಕೆಟ್ಟ ಆಹಾರಕ್ಕಿಂತ ಕೆಟ್ಟ ಯೋಚನೆಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಬೇಗ ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತವೆ. ಯಾರೊಬ್ಬರ ಬಗೆಗಾಗಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಟುಭಾವನೆ ಇದ್ದರೂ, ನಮ್ಮನ್ನೇ ಅದು ಘಾಸಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಬಗೆಗೂ ನಾವು ಕಟುಭಾವನೆ, ಕೀಳರಿಮೆ ಹೊಂದಿರಬಾರದು. ಇತರರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವಂತೆಯೇ ನಮ್ಮನ್ನೂ ನಾವು ಕ್ಷಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಸೆಯ ಶುದ್ಧೀಕರಣ ಮೂರನೆಯದು. ನಮಗೆ ಕಾರು, ಬಂಗಲೆ, ಹೊಸ ಡ್ರೆಸ್ಸು, ಮೊದಲಾದ ಹೊರತೋರಿಕೆಯ ಆಸೆಗಳಿವೆಯೇ? ಮಾನವನ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ವಿಶ್ವನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವಂತೆ ನಾವಿರಬೇಕಾದ್ದರಿಂದ, ಆಸೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಜೀವನರಚನೆಗೆ ಹೊಂದುವಂತೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಬೇರೆ ಏನಿದೆ? ಕೊನೆಯದು ಉದ್ದೇಶದ ಶುದ್ಧೀಕರಣ. ನಮ್ಮನ್ನೇ ಮುಂದುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ, ನಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವ ಕೆಲಸ ಬೇಡ. ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳಿಗೂ ಇಂಥ ಪ್ರೇರಣೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದಲ್ಲ—ಮಿಶ್ರ ಉದ್ದೇಶಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವದ ಉದ್ದೇಶ ಬಾರದವರೆಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕೊಡುವ ಭಾವ ಮುಖ್ಯ. ಕೆಲಸದ ಪರಿಣಾಮ ಒಳಿತಾಗಲು ಉದ್ದೇಶ ಒಳಿತಾಗಿರಬೇಕು.

|| ಆಂತರಿಕ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನೇ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು, ನಿಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದರೆ ಸಾಲದು. —ಶಾಂತಿಯಾತ್ರಿ ||

ತ್ಯಾಗದ ಮಹತ್ವ

ಶಾಂತಿಯಾತ್ರಿಯ ಕೊನೆಯ ಸಿದ್ಧತೆ ತ್ಯಾಗ. ಸ್ವಂತ-ಇಚ್ಛೆಯ ತ್ಯಾಗ ಮೊದಲನೆಯದು. ಇದರೊಡನೆಯೇ ಆಂತರಿಕ ಶಾಂತಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಯಿತು. ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಉದ್ದೇಶವುಳ್ಳ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಡುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಮೇಲು ಹಂತದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವೇ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯ. ಆಗ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತನ್ನು ಆಡುವ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶ ಬಂದಾಗಲೂ, ಅದೇ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತನ್ನು ಆಡುವಂತೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡು

ಮತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ತಾನು ಬೇರೆ ಎಂಬ ಭಾವದ ತ್ಯಾಗ ಎರಡನೆಯದು. ನಾವು ವಿಶ್ವದ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ, ಉಳಿದೆಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬಂತೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಟೀಕಿಸುತ್ತ, ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ನಿಜವಾಗಿ ನಾವು ಮಾನವತೆಯ ದೇಹದ ಸಣ್ಣ ಜೀವಕೋಶಗಳಂತೆ ಇರುವೆವು. ಯಾವುದೂ ನಮ್ಮಿಂದ ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ. ಮೇಲು ಹಂತದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನ ನೆರೆಯವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲರ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಮಾಡುವಂಥದು; ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನೀವು ಉಳಿದ ಜೀವಕೋಶಗಳ ವಿರುದ್ಧ ನಿಂತ ಜೀವಕೋಶವಾಗಿ ಶ್ರುತಿ ತಪ್ಪುವಿರಿ. ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವುದೇ ಸುಲಭ ಸಹಜ ಮಾರ್ಗ. ಮೂರನೆಯದು ಮೋಹ-ಮಮತೆಗಳ ತ್ಯಾಗ. ಪದಾರ್ಥಗಳು, ಸ್ಥಳಗಳು, ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಮೋಹವುಳ್ಳವ ಮುಕ್ತನಾಗಲಾರ. ಪದಾರ್ಥಗಳ ಉಪಯೋಗ ತೀರಿದನಂತರ ಅವನ್ನು ಬಿಡಲು ಅಥವಾ ಬೇರೆಯವರು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ನೀಡಿಬಿಡಲು ಸಿದ್ಧರಿರಬೇಕು. ಉಪಯೋಗ ತೀರಿದ ಮೇಲೂ ಬಿಡಲಾಗದಂಥದ್ದು ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳುತ್ತದೆ. ಈ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳೇ ನಮ್ಮ ಒಡೆಯರಾಗುವುದು ಹೆಚ್ಚು—ನಾವು ಮುಕ್ತರಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೇ ಹತ್ತಿರದವರಿರಲಿ, ನಾವು ಯಾರ ಮೇಲೂ ಸ್ವಾಮಿತ್ವ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಹೆಂಡತಿಯು ಗಂಡನ, ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಭಾವಿಸಿದಲ್ಲಿ, ಅವರ ಜೀವನವನ್ನು ನಾವು ನಡೆಸಲು ಹೊರಡುತ್ತೇವೆ; ಇದು ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗದ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗೆ ಆಸ್ಪದ ನೀಡುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನು ಹಿಡಿದಿಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಿರೋ, ಅದರ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ನೀವೇ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ; ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗುವ ಆಸೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಉಳಿದವರನ್ನು ಅವರಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬಿಡಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧ ಜೀವನದ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಇರಬೇಕಾದದ್ದಿಲ್ಲ. ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬೇರೆಯಾಗುವಿಕೆ ನಡೆದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಸರಳ, ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕ ವಿದಾಯ ಇರುವವರೆಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಹಾನಿಯಿರದು—ಸಹಾಯವೇ ಆದೀತು. ಇದೇ ರೀತಿ ನಾವು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಬೇರು ಕೀಳಬೇಕು, ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಮೋಹವಿಲ್ಲದೆ ನಾವು ಜನರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಎಲ್ಲ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಭಾವನೆಗಳ ತ್ಯಾಗ ಕೊನೆಯದು. ಇಲ್ಲಿ ಚಿಂತೆ ಎಂಬ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬಹುದು. ಇದು ಕಾಳಜಿಯಲ್ಲ—ನಾವು ಬದಲಾಯಿಸಲಾಗದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ ಕಳವಳ. ಹೊರಗಿನ ವಸ್ತು, ಜನ, ಗತಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ನನ್ನ ಒಳಗನ್ನು, ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಘಾಸಿಗೊಳಿಸಲಾರವು. ನನ್ನದೇ ತಪ್ಪು ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ (ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ನಿಯಂತ್ರಣವಿದೆ) ಅಥವಾ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ (ಜಗತ್ತಿನ ಅಶಾಂತಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಏನೂ ಮಾಡಲಾರ) ನನ್ನ ಅಂತರಂಗ ಘಾಸಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ.

ಇದನ್ನು ಅರಿವಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡಾಗ ಮಾತ್ರ, ಚಿಂತೆ ದೂರಾಗಿ, ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗುತ್ತೇವೆ.

ಈ ತ್ಯಾಗಗಳಿಂದ ಶಾಂತಿಯಾತ್ರಿಗೆ ಭ್ರಮೆಯ ಕೃತಕತೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ವಾಸ್ತವದ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಆಯಿತು. ಹೊರಗಿನವರಿಗೆ ಆಕೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತೆ ಅನಿಸಿದರೂ, ಹೊರಗಿನವರನ್ನು ಬಿಡಲು, ಅರ್ಥಹೀನವಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಮಾಡದಿರುವ, ಮಾಡಬಾರದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತೊರೆದಂತೆ ಆಗಿ, ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಆರೋಗ್ಯ, ಆನಂದಗಳಂತಹ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಆಕೆ ಗಳಿಸಿದಳು.

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ

ಶಾಂತಿಯಾತ್ರಿಯು ತನ್ನ ನಡೆದಾಟದಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ಮೊದಲ ಅನುಭವ, ಆಂತರಿಕ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಹೀಗೆ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾಳೆ: “ನನಕು ಮುಂಜಾನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ಆತ್ಮೋನ್ನತಿಯ ಅನುಭವವಾಯಿತು. ನನಗೆ ಆಗ ಕಾಲವಿಲ್ಲದ, ದೇಶವಿಲ್ಲದ ಅತಿ ಹಗುರಾದದ್ದನ್ನು ತಿಳಿದಂತೆ ನೆನಪಿದೆ. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸುತ್ತ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಾಗಲಿ, ಮನುಷ್ಯರಾಗಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿ ಹೂ, ಪ್ರತಿ ಪೊದೆ, ಪ್ರತಿ ಮರ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಉಚ್ಚುಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ ಅನಿಸಿತು. ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ಹುಡಿಯ ಮಳೆ ಉದುರಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ದೃಶ್ಯಕ್ಕಿಂತ ನನಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಏಕತೆಯ ಅನುಭವ—ಎಲ್ಲರ ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ಇದ್ದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಬಂಧಿಸಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಜೀವ ನೀಡುವ ಏಕತೆಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಆದದ್ದು ವಿಶೇಷ. ಇದನ್ನೇ ದೇವರು ಎನ್ನಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿಂದ, ಮುಂದೆ ನಾನು ಬೇರೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವ ಹೋಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಈ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ನಾನು ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅನಂತರ ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಯಾತ್ರಿಯಾಗುವ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಬಂತು. ಇದು ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುವ ವಿಶೇಷ ಹಾದಿ ಎನ್ನಿಸಿತು.”

ಇದು ಆಕೆಯ ಜೀವನದ ಮೂರನೆಯ ಘಟ್ಟ. ಜಿಗೌಸಾ ತುಣುಕುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಆಗಿತ್ತು. ಉಳಿದ ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಗತಿ ಆಗುತ್ತಾ ಬಂತು. ತುಂಬ ಜಟಿಲವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಅವನ್ನೆದುರಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಬೆಳೆದಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಳ, ಶಾಂತ, ಅವಸರವಿಲ್ಲದ್ದು. ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸದ ಹೊರೆ, ತಲೆಬಿಸಿ, ಎಳೆತಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದರೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಮಗಾಗಿ ಇರುವ ರಚನೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ವಿಶ್ವನಿಯಮಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದೇ ಅರ್ಥ. ಸಮೂಹಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಿರುವವನು ಬೇರೆ ತಾಳವಾದಕನನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಮಾತಿನಂತೆ, ನಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ಹಂತದ ಸ್ವಭಾವ

ನೀವು ನಿರಂತರ ಭಗವತ್ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಅಂತರಂಗದಿಂದ ನೀವು ನಿರಂತರ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಸಂತೆಯಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

—ಶಾಂತಿಯಾತ್ರಿ

ವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆದಾಗ, ಜೀವನ ನಮ್ಮ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ೧೯೫೨ರ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕೊರಿಯಾ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಜನ ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸುವವರೆಗೂ ಅವರನ್ನು ಅಪರಾಧಿಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿತ್ತು. ಯಾರು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯತೆಯಿಂದಿರುವುದೇ ಕ್ಷೇಮಕರವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಶಾಂತಿಯಾತ್ರಿ ತನ್ನ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದಳು.

ಶಾಂತಿಯಾತ್ರೆಯ ಅಂತಿಮಯಾತ್ರೆ

ಜನರ ಮೇಲೆ ಶಾಂತಿಯಾತ್ರಿ ಬೀರಿದ ಪ್ರಭಾವ ಅಪಾರ. ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಅವಳಿಂದ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಹೊಂದಿದರು. ಅವಳ ಸಂದೇಶ ಅತಿ ಸರಳ: “ಸಾಕಷ್ಟು ಮಂದಿ ಆಂತರಿಕ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆದರೆ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೆಲ್ಲ ಇನ್ನಷ್ಟು ಶಾಂತಿಯುತವಾಗಿ, ಯುದ್ಧ ಬೇಕಾಗುವ ಸಂದರ್ಭ ಎದುರಾಗದು.” ತುಂಬು ಚೈತನ್ಯದ ಆಕೆ ಆಂತರಿಕ ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತಳಾದ ಉದಾಹರಣೆ ಯಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅನೇಕರು ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗೆಗೆ ಫಣಿ ಆಶಾಭಾವನೆ ಹೊಂದಿದರು. “ಗಾಂಧೀಮಾರ್ಗ” ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಂತೆ, “ಶಾಂತಿಯಾತ್ರೆಯು ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ವಾಣಿಯಿಂದ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾಳೆ; ಬೈಬಲ್ ಕಾಲದ ದೇವರ ವಕ್ತಾರರನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತರುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಆ ವಾಣಿ ಮತಾಂಧತೆಯಿಂದ, ಹಟದ ಔದ್ಧತ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಲಿಲ್ಲ. ಆಳದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಅನಿರ್ವಚನೀಯ ಕಾಣ್ಕೆ, ವಿವೇಕಗಳ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳ ವಾಣಿ ಅದು.”

ಆಕೆ ತನ್ನ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ—ಮೂಲ ಹೆಸರು, ವಯಸ್ಸು, ಜನ್ಮಸ್ಥಳದ ಬಗೆಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಅಮುಖ್ಯವೆಂದು ತಳ್ಳಿಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಸಂದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಶಾಂತಿ ಜತೆಗಲ್ಲದೆ ಇನ್ನಾವುದಕ್ಕೂ ತನ್ನನ್ನು ನೆನಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಂತಿರ

ಬಾರದು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೂ ಆಕೆಯ ಹೆಸರು ಮ್ಯಾಡ್ರಿಡ್ ನಾರ್ಮನ್ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ.

ಜನವರಿ ೧, ೧೯೫೩ರಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ನಡೆತದಿಂದ ೧೯೬೪ರಲ್ಲಿ ೨೫,೦೦೦ ಮೈಲುಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿ, ಅನಂತರ ದಿನವೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಭಾಷಣಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ನೀಡಿದಳು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆಯವರು ಕರೆದೊಯ್ದರೆ ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಕಾರಿನಲ್ಲೂ ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸಾಧಾರಣ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ನಿಯಾಸವಾಗಿ ಟಿ.ವಿ. ರೇಡಿಯೋ ಸಂದರ್ಶನಗಳಲ್ಲೂ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ, ಪತ್ರಿಕಾವರದಿಗಾರರನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದಂತೆ ಅವಳ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ಉತ್ಸಾಹ, ಮಾತಿನಲ್ಲಿನ ಚಾತುರ್ಯ, ಸರಳ ವಿವೇಕ ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ಜನರು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸಂವೇದನೆ ತೋರುವಂತೆ ಮಾಡಿದವು. ಮೃತ್ಯುಭಯವನ್ನು ಗೆದ್ದಿದ್ದ ಆಕೆ ಯಾರೂ ಕರೆಯದಿದ್ದಾಗ ಎಂದಿನಂತೆ ರಸ್ತೆ ಪಕ್ಕ, ಸಮುದ್ರತೀರ, ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣಗಳಲ್ಲಿ ನಿಡ್ಡೆ ಮಾಡಿ, ಪಟ್ಟಣಗಳ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಭಾಗಗಳಲ್ಲೂ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕೆನಡಾ, ಮೆಕ್ಸಿಕೋಗಳಿಗೂ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಹೋಗಿ ಬಂದಳು. ಜುಲೈ ೭, ೧೯೮೧ರಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾನಾ ರಾಜ್ಯದ ನಾಕ್ಸ್ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಭಾಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಡೆದ ಅಪಘಾತದಲ್ಲಿ, ತಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, “ಇನ್ನಷ್ಟು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಜೀವನಕ್ಕೆ” ಆಕೆ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದಿದಳು. ಸಾಯುವ ಕೊನೆ ಗಳಿಗೆಯವರೆಗೆ ಆಕೆ ಚೈತನ್ಯದ ಬುಗ್ಗೆಯಾಗಿದ್ದಳು.

ಶಾಂತಿಯಾತ್ರಿ ಯಾವ ಮತ, ಧರ್ಮ, ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ಸೇರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಜತೆ ಇತರರು ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲು ಉತ್ಸಾಹ ಹೊಂದುವಂತೆ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂತೆ ಆಕೆ ನಡೆದಳು. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಸತ್ಯಪರೀಕ್ಷೆಯ ಕಾಲ; ಈ ಕಾಲದ ಮುಖ್ಯ ಪದ “ಆಚರಣೆ.” ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ಬೆಳಕು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಇದೆ; ಅದನ್ನೇಗ ನಾವು ಆಚರಣೆಗೆ ಇಳಿಸಬೇಕು.

ಹೊರಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಆಕಾಶಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದಿಳಿದನು. ಅವನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಸೈನಿಕ ಶಿಬಿರ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕರು ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವುದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ “ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. “ನಾವು ಜನರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ” ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಸೈನಿಕ ಹೇಳಿದ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಚಕಿತನಾಗಿ ಕೇಳಿದ: “ನೀವೇಕೆ ಈ ರೀತಿ ಕೊಲ್ಲುವುದನ್ನು ಕಲಿಯ ಬೇಕು?” ಸೈನಿಕನು ಹೇಳಿದ: “ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ನಾವು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ, ಅಷ್ಟೆ.”

ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಾಯಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ. ಒಂದು ಕಡೆ ಸಾವಿರಾರು ಜನ ನೆರೆದಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕವೇಷದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯುವಕನಿಗೆ ಭಾರಿ ಸನ್ಮಾನ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಜನರು ಹೇಳಿದರು: “ಈ ಸೈನಿಕ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನೂರು ಜನರನ್ನು ಕೊಂದಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದು. “ಅಬ್ಬ, ಇದಂಥ ವಿಚಿತ್ರ! ಕೊಲ್ಲುವವನಿಗೂ ಸನ್ಮಾನವೇ?” ಎಂದು ಆ ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬೆರಗಾದ.

ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕೇಳಿದಾಗ “ಆ ಮನುಷ್ಯ ಇಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದು ಉತ್ತರ ಬಂತು.

ಆ ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ನೋಟ್‌ಬುಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಬರೆದುಕೊಂಡನಂತೆ: “ಇಲ್ಲಿ ಯುವಕರಿಗೆ ಜನರನ್ನು ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಕೊಲ್ಲುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅವರಿಗೆಚ್ಚೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕಲಿಸಿಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಈ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಅನೇಕ ಪಾರಿತೋಷಕಗಳನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊಲ್ಲುವುದರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಸಮರ್ಥರಲ್ಲದ, ಕೆಲವೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಬಡಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಿ ಕೊಲ್ಲಲಾಗುತ್ತದೆ.” (Peace Pilgrim ಗ್ರಂಥದಿಂದ)